

De GR21 verlaat nu heel even de kust en trekt resoluut het binnenland in. Het weer is vandaag wat minder en af en toe krijgen we wat regen maar veel stelt het allemaal niet voor.









De route trekt door bossen en landelijke dorpjes met kabbelende beekjes en prachtige oude herenhuizen.









Het rad van de watermolen van Le Moulin Fleuri du Petit Appeville werkt nog steeds. In de oude watermolen verhuurt men nu gastenkamers.









Vlonders zorgen er voor dat de wandelaars gemakkelijk over drassig gebied geraken zonder al te veel moeite.









Een grote houtstapel aan de rand van het bos. Volgens Henk, die houthakker is, zal al dit hout ter plaatse versnipperd worden en overgebracht worden naar een spaanplaatfabriek.







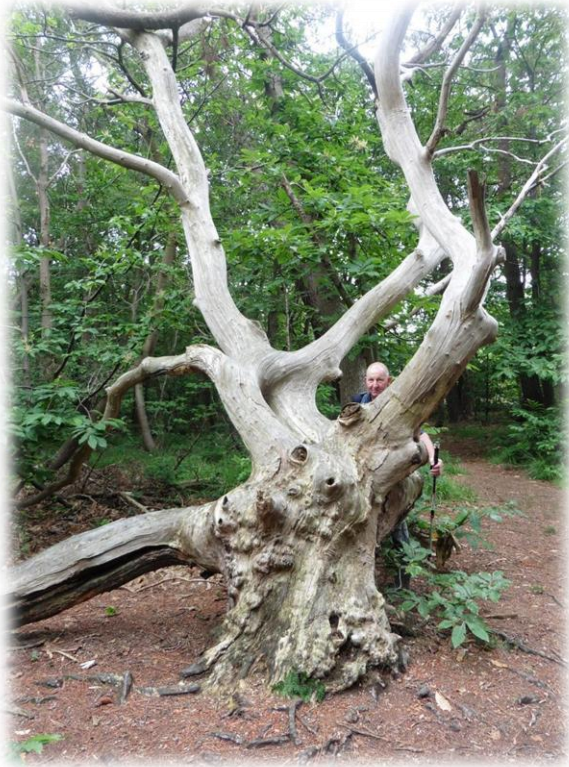


Enkele alleenstaande bomen die prachtig gevormd zijn door de zijwaartse zeewind.









De zee komt terug in zicht. Veel trajecten van de GR 21 die voorheen langs de kust liepen zijn verlegd naar het binnenland omdat veel krijtrotsen te onstabiel geworden zijn.









De Atlantikwall (*Atlantische wal*) was een meer dan 5000 kilometer lange verdedigingslinie, die Duitsland tijdens de Tweede Wereldoorlog in de bezette gebieden heeft aangelegd ter voorkoming van een geallieerde invasie.









De Atlantikwall liep van Noorwegen, via Denemarken, Duitsland, Nederland en België naar Frankrijk tot aan de grens met Spanje. De verdedigingslinie, die overigens nooit geheel werd voltooid, bestond uit bunkers, kanonnen en mijnevelden.









De Atlantikwall was geen aaneengesloten muur van verdedigingswerken zoals de naam suggereert. De verdedigingswerken waren geconcentreerd op strategische punten als riviermondingen, zoals bij Hoek van Holland en IJmuiden.









Langs de tussenliggende kust werden op ruime afstand van elkaar verdedigingsposten gebouwd. Feitelijk was de Atlantikwall een aaneenschakeling van kustbatterijen, versperringen en ondersteuningsbunkers.









We overnachten in het enige hotel in Veules-Les-Roses. Het is een zeer duur hotel en dat zullen we geweten hebben. Een pintje op het terras van de binnentuin kost er 6,50 euro.



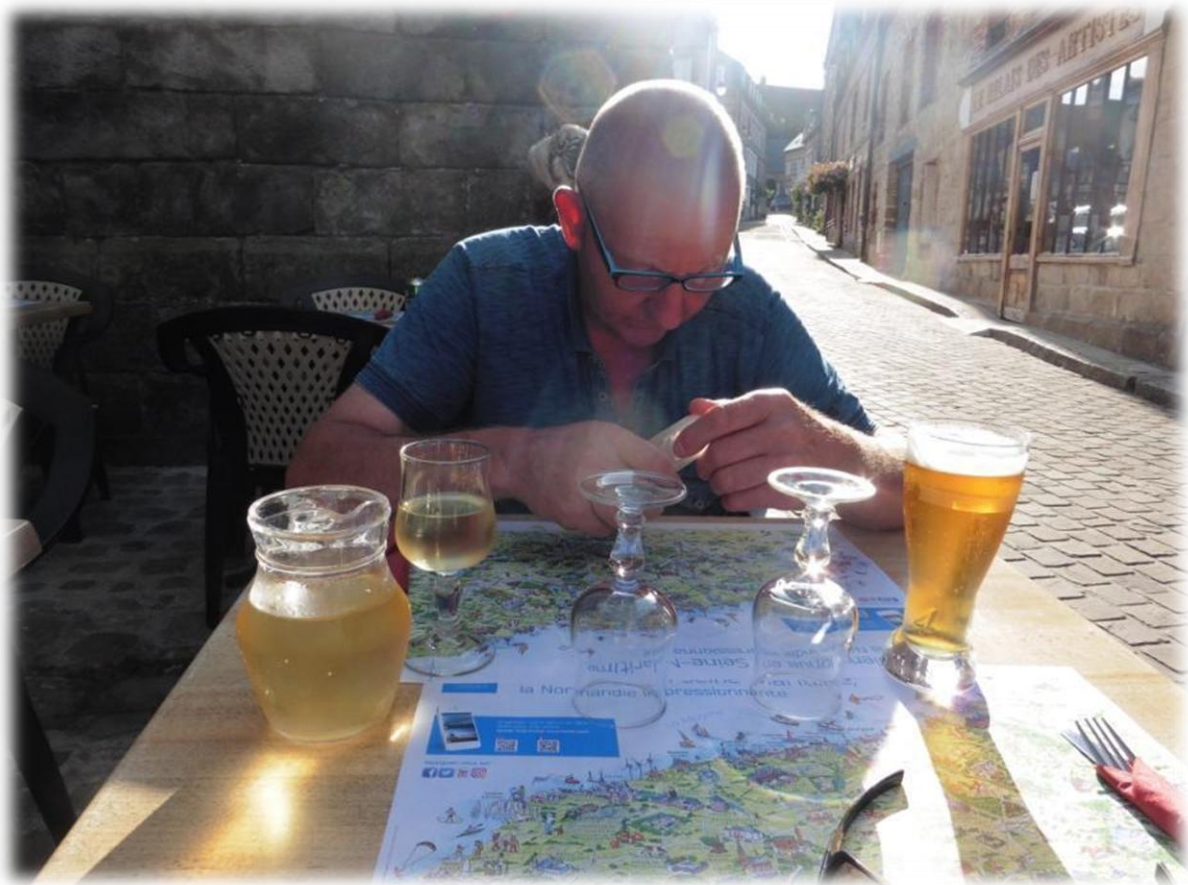




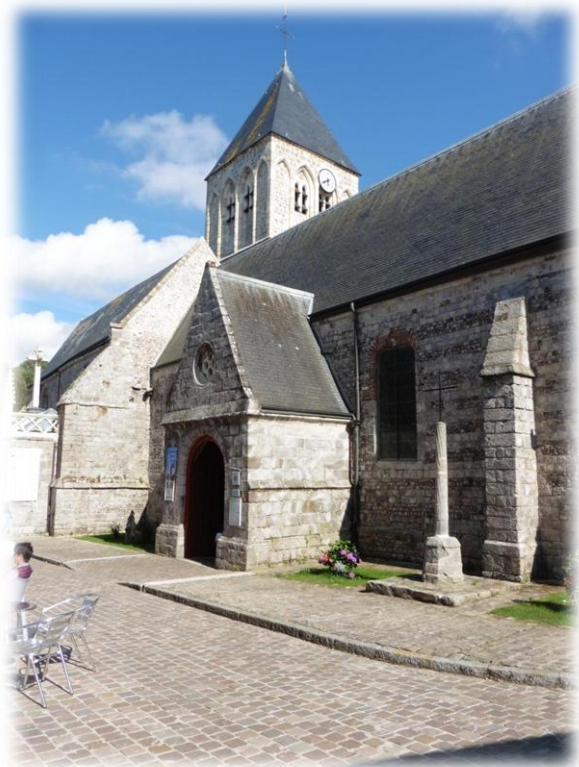


Veules-Les-Roses telt slechts 600 inwoners maar wordt beschouwd als een van de mooiste dorpjes in Normandië met veel bezienswaardigheden.







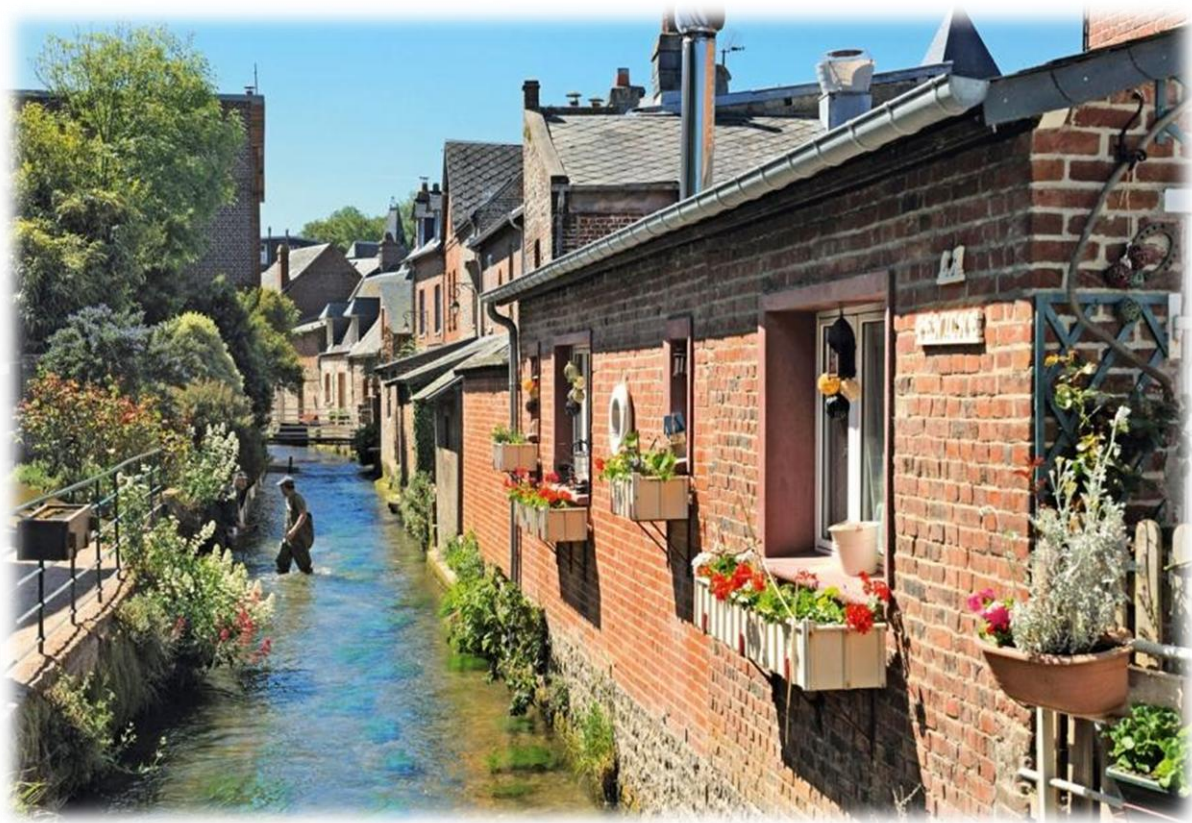


De Veules staat bekend als het kleinste Franse riviertje, met zijn 1149 meter de kortste stroom van Frankrijk (en zelfs van de wereld). De bron van de stroom ligt bovenaan in het dorpje op een hoogte van 20 meter.









## Dinsdag 11 juli 2017

- Van : Veules-Les-Roses
- Naar : Mesnil
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 6 uur











We werpen nog een laatste blik op het prachtige hotel Douce France nog voordat het ontbijt geserveerd wordt want je kan er maar ontbijten vanaf 09.00 uur.











Slechts een goede twee procent van het totale energieverbruik in Frankrijk is afkomstig van windmolens.











We bezoeken een nog intacte bunker. De Atlantikwall is nooit helemaal voltooid. Na de invasie in Normandië op 6 juni 1944, waarbij de Atlantikwall werd doorbroken, is de bouw grotendeels stilgelegd. Op dat moment waren er nog maar 10.273 bunkers afgewerkt en waren er nog 799 bunkers in aanbouw.









Behalve artillerie tegen invasieschepen werd ook luchtafweer en antitankgeschut geplaatst. Bij dit antitankgeschut werden veelal tankversperringen aangelegd, zoals tankgrachten, drakentanden, tankmuren en tankvallen.









De Atlantikwall resulteerde in een reusachtige bouwactiviteit met een enorme inzet van mensen en materieel: bij de bouw van de hele Atlantikwall waren 100.000 Duitsers en 8.000.000 buitenlanders betrokken als werkkrachten, (waaronder in de eerste fase ongeveer 50.000 Nederlanders) en een maandelijks verbruik van 600.000 kubieke meter beton.









Hitler was er van overtuigd dat tegen 1 mei 1943 de Atlantikwall zou uitgerust zijn met 15.000 bunkers. Door gebrek aan brandstof en bouwmaterialen waren er toen nog maar 6.000 bunkers voltooid.





**Woensdag 12 juli 2017**

- Van : Mesnil
- Naar : Fécamp
- Afstand : 31 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur











Over de bouw van de Atlantikwall werd door de Duitse media aanvankelijk gezwegen en de verdedigingslinie werd niet gebruikt in propaganda-activiteiten. De Duitse bevelhebbers dachten namelijk dat de bouw van een dergelijk omvangrijk verdedigingsproject niet zou worden geaccepteerd door de Duitse bevolking, omdat zoiets niet paste in de idee van een onoverwinnelijk Duizendjarig Rijk.









Na 1943 kreeg de Atlantikwall gaandeweg meer aandacht in de media en werd het project opvallend genoeg na enige tijd zelfs gebruikt voor propagandadoeleinden. Deze propaganda had mede tot doel de geallieerden zodanig te imponeren dat zij een invasie op de West-Europese kust niet zouden aandurven.

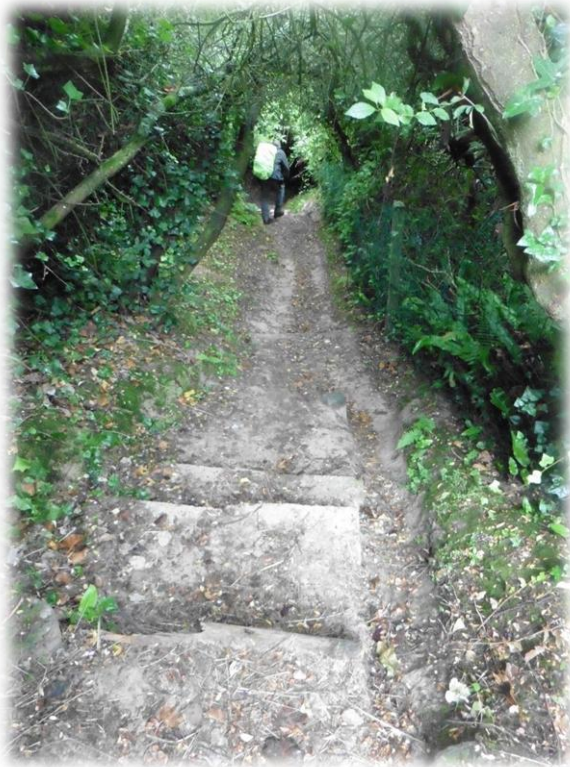












Na de inspectiebezoeken tussen einde 1943 en begin 1944 van veldmaarschalk Erwin Rommel aan de Atlantikwall, werden de veldversterkingen nog verder uitgebreid met hindernissen op het strand (Rommelasperges) en met antitankmuren.